

af Bygningen. Selv Jytte, som dog aldrig havde været til Alters og knap rigtig vidste, hvad der foregik ved en saadan Lejlighed, blev greben af den mysteriøse Stemning og følte Præstens Tilstedeværelse som en Betryggelse.

Hun havde stillet sig hen ved Vinduet og saae ud i Haven, hvor Skyggerne begyndte at blive lange. Og det gik her op for hende, at Pastor Gaardbo et Par Gange havde været i hendes Tanker siden de om Morgenens mødtes udenfor gamle Bodils Hus. Ogsaa hans afdøde Forlovede havde hun tænkt paa. Hvad det maatte være for en ejendommelig Mand, der trods sin egen store Sorg begyndte Dagen med at plukke Blomster til en gammel Kones Stue. Og nu stod han derinde ved den syge Piges Seng som en troldomsagtig Besværger af Dødens Gru.

Nu hørte hun hans Stemme. Han kom tilbage gennem den lange Række af Værelser sammen med Husjomfruen, og lidt efter stod han i Døren.

I første Øjeblik generede det hende lidt at se ham i Ornat. Hun havde altid fundet den danske Præstedragt saa latterlig. Desuden holdt han i Haanden en hæslig lille Jordemodertaske, der rimeligvis indeholdt de sakramentale Rekvisitter. Men samtidig gjorde den lange Troldmandskjole og den store Pibekrave hans Skikkelse endnu mere fremmedartet i disse Omgivelser. Den alvorlige unge Præst stod i den